

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca będąca chińskim producentem i eksporterem skórzanych butów dąży do stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładającego ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu ⁽¹⁾.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dziewięć zarzutów, z których pięć pierwszych dotyczy braku kompetencji, naruszenia istotnych wymogów proceduralnych ustanowionych w rozporządzeniu podstawowym ⁽²⁾ oraz naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, prawa do obrony i równego traktowania.

Ponadto skarżąca twierdzi, że doszło do błędnego i dyskryminującego obliczenia marginesu dumpingu w stosunku do skarżącej oraz że zaskarżone rozporządzenie jest obarczone oczywistym błędem w ocenie co do zakresu i czasu trwania szkody stanowiącej uzasadnienie dla nałożenia na skarżącą cła.

Co więcej skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 20 rozporządzenia podstawowego nie informując we właściwy sposób skarżącą o zasadniczej zmianie ostatecznych środków zaproponowanych przez Komisję między dniem 7 lipca a 28 lipca 2006 r.

Skarżąca zauważa w końcu, że zaskarżone rozporządzenie narusza art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, jeśli chodzi o konieczność dokonania „obiektywnego porównania” ceny eksportowej z normalną wartością przy ustalaniu marginesu dumpingu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275, str. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2006 r. — Wenzhou Taima Shoes przeciwko Radzie**(Sprawa T-408/06)**

(2007/C 42/68)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd (Yang Yi, Chiny) (przedstawiciele: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC oraz K. Beal, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty przedstawione przez skarżącą są takie same, jak podniesione w sprawie T-407/06 Zhejiang Aokang Shoes przeciwko Radzie.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2006 r. — Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory przeciwko Radzie**(Sprawa T-409/06)**

(2007/C 42/69)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Co., Ltd (Xin Xu, Chiny) (przedstawiciele: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC, oraz K. Beal, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie w jakim dotyczy skarżącej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca będąca chińskim producentem i eksporterem skórzanych butów dąży do stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładającego ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu ⁽¹⁾.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi sześć zarzutów, twierdząc że:

- zaskarżone rozporządzenie jest dotknięte oczywistym błędem w ocenie lub narusza istotne wymogi proceduralne oraz zasadę równego traktowania z uwagi na nieuznanie, że skarżąca działa na zasadach rynkowych ⁽²⁾;

- odmawiając skarżącej traktowania na zasadach rynkowych, Komisja naruszyła art. 3 rozporządzenia podstawowego i popełniła oczywisty błąd w ocenie nie uwzględniając odpowiednich informacji dotyczących struktury rynku, a w szczególności istotnej roli, jaką odgrywają niezależni pośrednicy w dostarczaniu produktów wytworzonych przez skarżącą;
- Komisja działała wykraczając poza zakres art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i naruszyła przysługujące skarżącej prawo do obrony;
- Komisja naruszyła art. 20 rozporządzenia podstawowego nie informując we właściwy sposób skarżącą o zasadniczej zmianie ostatecznych środków zaproponowanych przez Komisję między dniem 7 lipca a 28 lipca 2006 r.;
- zaskarżone rozporządzenie jest dotknięte oczywistym błędem w ocenie co do zakresu i czasu trwania szkody stanowiącej uzasadnienie dla nałożenia na skarżącą cła;
- zaskarżone rozporządzenie narusza art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego jeśli chodzi o konieczność dokonania „obiektywnego porównania” ceny eksportowej z normalną wartością przy ustalaniu marginesu.

⁽¹⁾ Dz. U. L 275, str. 1.

⁽²⁾ Zob. art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz. U. L 56, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2006 r. — Foshan City Nanhai Golden Step Industrial przeciwko Radzie

(Sprawa T-410/06)

(2007/C 42/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co. Ltd (Hong Kong, Chiny) (przedstawiciele: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC oraz K. Beal, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia (WE) nr 1472/2006 w zakresie, w jakim dotyczy skarżącą;

- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca, na podstawie art. 230 WE, dąży do stwierdzenia nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim nakłada ono ostateczne cła antydumpingowe na towary wywożone przez skarżącą do Unii Europejskiej.

Skarżąca na poparcie swojej skargi podnosi cztery zarzuty:

- skarżąca twierdzi, że obliczona przez Komisję marża zysku dla potrzeb ustalenia wartości skonstruowanej normalnej wartości skarżącej jest dotknięta oczywistym błędem w ocenie i/lub narusza prawo skarżącej do obrony,
- ponadto skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła wymogi przewidziane w art. 3 rozporządzenia podstawowego i/lub popełniła oczywisty błąd w ocenie nie uwzględniając odpowiednich informacji dotyczących struktury rynku, a w szczególności istotnej roli, jaką odgrywają niezależni pośrednicy w dostarczaniu produktów wytworzonych przez skarżącą,
- zdaniem skarżącej Komisja naruszyła również art. 20 rozporządzenia podstawowego i/lub istotne wymogi proceduralne i/lub przysługujące skarżącej prawo do obrony nie informując we właściwy sposób skarżącą o zasadniczej zmianie ostatecznych środków zaproponowanych przez Komisję między dniem 7 lipca a 28 lipca 2006 r.,
- skarżąca zauważa w końcu, że zaskarżone rozporządzenie jest ponadto dotknięte oczywistym błędem w ocenie co do zakresu i czasu trwania szkody stanowiącej podstawę ustalenia szkody i uzasadnienie dla nałożenia na skarżącą cła.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2006 r. — SO.GEL.MA. przeciwko EAR

(Sprawa T-411/06)

(2007/C 42/71)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: SO.GEL.MA. Srl (Scandicci, Włochy) (przedstawiciele: E. Capelli, P. De Caterini, A. Bandini i A. Gironi, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Odbudowy